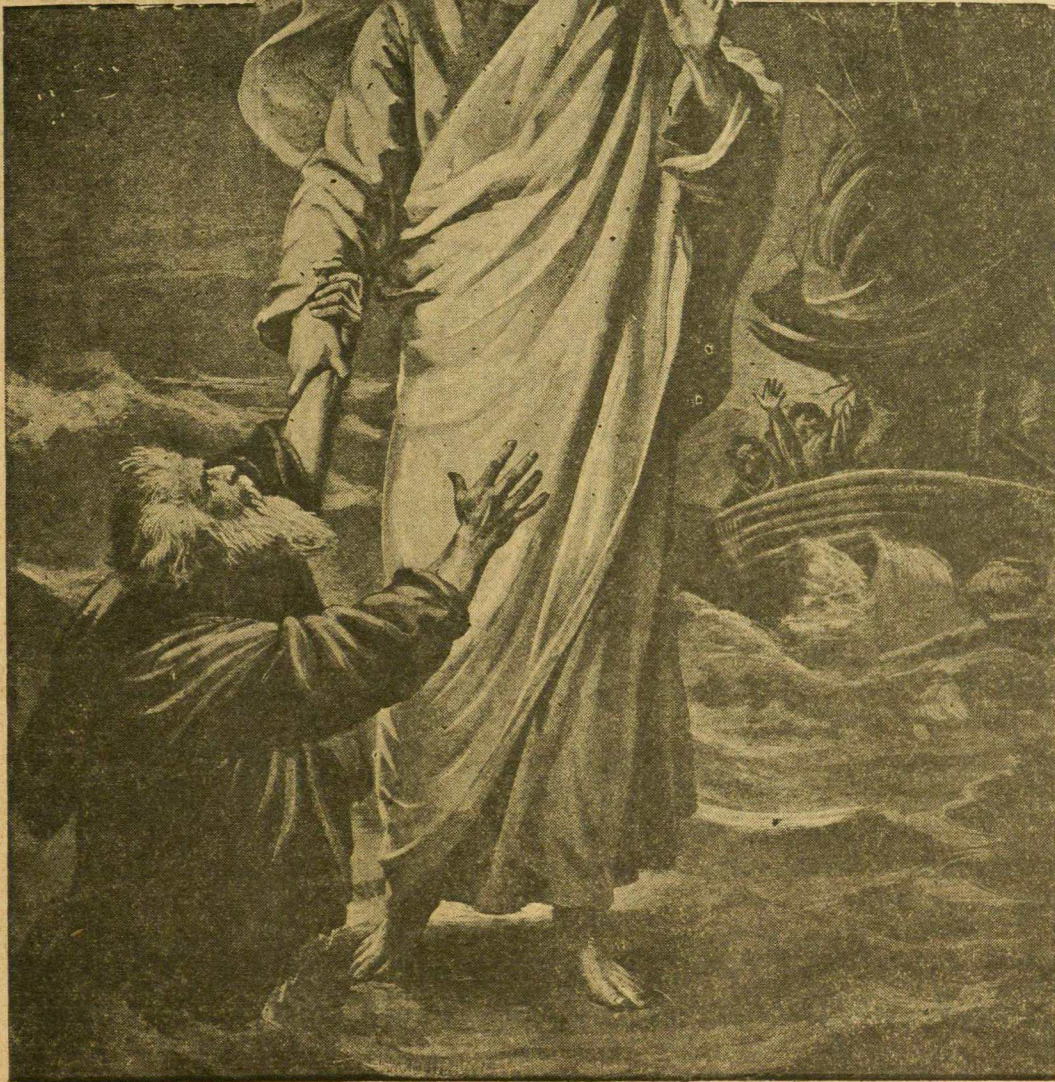

LAIVAS

No. 39. Metai X

Rugsējo-Sept. 20, 1930

Lībiešu valsts
respublikas
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GALAT. 5, 25—6, 10.

BROLIAI: Jei dvasia gyvename, dvasia ir elgimės. Nepasidarykime tuščios garbės geidžiančiais, viens kitą kiršinančiais, vienas kitam užvydinčiais. BroLIAI, jeigu žmogus ir bus atsidavęs koiam nors nusidėjimui, jūs, kurie dvasiniai esate, pamokykite tokį švelnumo dvasioje, nusimanydamas, kad ir tu netaptumei gundomas. Vienas kito sunkenybės nešiokite, ir taip Kristaus įstatymą išpildysite. Nes jei kas nusimano save esant kuom nors, kuomet jis yra niekas, pats save suvadžioja. Savą gi darbą kiekvienas teištervia ir taip iš savęs teturi garbę, o ne iš kito. Nes kiekvienas savo naš tą nešios. Ir tas, kuris yra žodžiu mokinamas, tesidalina visokiu geru su tuom, kurs pats save mokina. Neapsigaudinėkite: Dievas nepasityčiotinas yra. Nes ką žmogus pasės, tą ir surinks, nes kuris žmogus sėja savo kūne, tas ir surinks iš savo kūno supuvimą; kuris gi sėja dvasioje, tas iš dvasios surinks amžiną gy-

E v a n g e l i j a

LUK. 7, 11—16.

NUO metu Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinosi Naimas: draug su juo ėjo Jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant gi Jam prie miesto vartų, štai buvo išnešama numirėlis, vienatinis sūnus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas delei jos, jai tarė: Neverk! Ir Jis prisiartinio ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuomet Jis tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkies. Numirėlis atsėdo ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai. Visus gi apėmė baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

vybę. Darydami gi gerą, nepavargkime, nes savo laiku rinksime nepavargdami. Taigi, kol turime laiko, darykime visiems gerai, labiausiai gi tikėjimo namiškiams.

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Milwaukee's Arkivysk. Messmer

Jis jau mirė. Bet jo darbai nemirė. Jie bus jo amžinas, nenykstantis paminklas.

Jis ne lietuvis, bet daugybei, itin Wisconsinio lietuvių jis buvo geras pažįstamas. Ne vienam lietuvių jis suteikė Suvirtinimo Sakramentą. Ne vieną kartą, nors ne lietuviškai, bet nuoširdžiai kalbėjo lietuviams.

Tėvų Marijonų arkivuose Chicagoje yra jo nuosava ranka rašytų laiškų, kuriais jis ieškojo Marijonų pagalbos nekurioms lietuvių parapijoms, esančioms jo arkivyskupijoje.

Manau, bus naudinga "Laivo" skaitytojams susipažinti su to kilnaus Ganytojo gyvenimu.

Čia paduotos žinios yra iš papasakojimų Monsignore Traudt, kuris buvo mirusiojo arkivyskupo kancelerijos vedėjas arba kanclieris.

Mirusis arkivyskupas Sebastijonas G. Messmer buvo vienas didžiųjų šios šalies vyrų.

Jis gimė Galdach'e, Šveicarijoje. Jis buvo vyriausias iš penkių šeimos vaikų. Mokslus ėjo St. Gallen'e ir Innsbruck'e. Tai dvi garsios aukštojo mokslo įstaigos. Kunigu išventintas 1871 m., liepos 23 d. Buvo didelės meilės žmogus. Jis mylėjo Dievą ir artimą. Seminarijoje būdamas galvojo stoti vienuolių Jėzuitų Ordenan ir pasiaukoti misijoms tarp pagonų. Bet Dievo skirta kitaip.

Pasitaikė, kad jį sutiko Europoje Newark'o vyskupas Bailey. Šiam labai puolė širdin uolus, dievotas, išsilavinęs jaunas kunigas Messmer. Vyskupas pasikvietė jį į Seton Hall kolegiją profesorium. Čia uoliai, karštai dirbo net 18 metų. Jis pagarsėjo plačiai kaip vienas geriausių pedagogų ir gilaus mokslo žmonių.

1884 metais įvyksta Baltimorės Visuo-

tina Santaryba. Ten vyksta ir profesorius Messmer. Jis išrenkamas Santarybos sekretorium. Labai svarbiuose ir pavojinguose momentuose jo nuomonė viską gelbėjo. Visus Santaryboje svarstytus dalykus jis gambiai suformulavo, arba trumpais žodžiais išreiškė. Už šį darbą Leonas XIII, popiežius jam suteikė Teologijos Daktaro laipsnį — D. D. ir Bažnyčios Teisių Daktaro laipsnį.

Buvo vienus metus Newarke šv. Petro parapijos klebonu. Iš ten mokytas vyskupas Keane, vėliaus Dubuque, Iowa arkivyskupas, kun. Messmer pakvietė profesorium Bažnyčios Teisių į Katalikų Universitetą, Washington, D. C.

Kun. Messmer nedrįso iškart užimti taip svarbią, aukštą vietą. Jis skaitėsi save neužtektinai tam darbui išmokslintu. Todėl jis iškeliavo Romon. Ten atsidėjęs uoliai, jau ne jauname amžiuje, mokėsi. Prisirengęs tinkamai, grįžo Amerikon ir pradėjo darbą Universitete rugsėjo mėn., 1890 m.

1892 m. jis buvo paskirtas Green Bay, Wisc. vyskupu, 1903 m., gruodžio 10 d. Milwaukee's arkivyskupu.

Kaipo buvęs garsus profesorius-pedagogas ir arkivyskupu likęs tą savo prityrimą gerai panaudojo. Jis katalikiškąjį auklėjimą pakreipė į tinkamiausias vėžes ir smarkiai pastūmė pirmyn. Retas vyskupas šiame darbe jam gali prilygti.

1906 m. jam už ypatingąjį pasidarbavimą šv. Tėvas suteikė labai garbingą išaukštinimą, kuris retai kam tenka — jis tapo paskirtas Šventojo Sosto assistentu.

Jam bevaldant arkivyskupiją, ji sparčiai augo visais žvilgsniais: augo skaičius bažnyčių, mokyklų, ligoninių, prieglaudų ir t.t. Gailestingumo darbai pylėsi į visas puses. Reta parapija pasiliko be

Šv. Vincento Pauliečio draugijos. Ši draugija šelpė pavargėlius, lankė ligonius, padėjo neturtingiems vaikeliams auklėtis katalikiškose mokyklose.

Tapo pakeltas pamaldumas vyrų tarpe, įkuriant Šv. Vardo draugiją ir jį suburiant geros valios ir gražių norų vyrus.

1928 m. jis žodžiu ir raštu taip paveikė į katalikus ir nekatalikus, kad vėjus katalikiško auklėjimo reikalams davė pusantro milijono dolerių. Tai davė progos išpinti arkivyskupiją visu tinklu katalikiškųjų aukštesniųjų mokyklų ir palengvinti jose auklėtis.

Jo veikimas atsiliepė į visus mąstančius katalikus. Šie pajuto, kad jie nesąžiningai elgtųsi, jei neleistų savo vaikų į katalikiškąsias mokyklas.

Arkivyskupas Messmer gerai suprato ir davė visiems suprast, kad lokalis veikimas, be ryšio su visuomeniniu, yra menkas, neturįs didelės ateities ir didelių vaisių.

Del to jis dalyvavo visokiuose šios šalies katalikų sumanymuose ir darbuose.

Jis buvo nuolatinis ir galingas prietelis Tautinio Katalikų Centralio Susivienijimo Amerikoje (National Catholic Central Verein of America), kuriame susikuria daugiausia vokiečiai katalikai.

Jis gyvai veikė Katalikų Federacijoje. Jis buvo vienas steigėjų Tautinės Katalikų Gerovės Konferencijos (National Catholic Welfare Conference), kuri dabar labai plačiai veikia visoje Amerikoje. Jis nežiūrint savo silpnos sveikatos, neapleido beveik nei vieno Katalikų Universiteto direktorių posėdžio, vykdamas Washingtonan.

Katalikų veikimas, jų pažanga, jų reikalai buvo artimiausi jo širdžiai. Jis žiūrėjo į juos visus, jis juos svarstė ir visuomet atėidavo jiems į laiką ir su tinkama pagalba. Didžio, stipraus piliorio ne-

teko katalikai arkivyskupo Messmero asmenyje.

Katalikų politinius puolėjus, visokius fanatikus ir veidmainius, jis kirtu raštu be pasigailejimo. Jis nekentė to, kad katalikai teisindavosi, kada fanatikai jiems darydavo prikišimus.

Štai ką jis neseniai parašė tuo klausimu. Jis atidrožė stačiai, drąsiai ir vyriškai: "Katalikai piliečiai yra pilnai prisiekę piliečiai ir neturi nei mažiausio reikalo aiškintis kokiai nors kitokių piliečių grupei. Tas dalykas yra juokingas ir pasikesinimas ant mūsų žmonių krepšelių su pinigais, kurių jie šiuose laikuose labiau reikalingi negu patriotinių paminklų."

Taip atsakė tiems, kurie prikaišiojo, kad katalikai nesidėjo prie kokių tai prasmintų nelaiku paminklų.

Šis laiškas, rašytas nekuriam redaktoriui, bene yra paskutinis mirusiojo arkivyskupo raštas. Jį parašęs, jis iškeliavo Romon, iš ten į savo gimtinę Šveicarijoje. Ten mirė. Mirdamas prašė, kad būtų palaidotas Goldeh'o kapuose.

"Laivas" lankosi daugelyje lietuvių kolonijų Amerikoje, atlikdamas misijonieriaus darbą. Ir jūs būsite misijonieriai jei pagelbėsite "Laivui" daugiau lietuvių aplankyti.

"Laivo" kaina metams \$2.00. Kas stoja į Kolegijos Remėjus, gauna skiriamas privilegijas ir "Laivą" veltui. Visais reikalais rašykite: "Laivas" 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

-----o-----

Geras darbas yra vertas užmokesnio pas Dievą ir pas žmones. Platinti "Laivą" labai gražus ir geras darbas. Dievas tą darbą dirbančiam suteiks savo dovanų, o "Laivo" leidėjai ir duoda, ką gali.

Kapinės.

Rašo *Kun. D-ras J. Vaitkevičius, M. I. C.*
(Tąsa).

Kapai bažnyčiose.

Pirmieji krikščionys labai brangino ir gerbė tuos numirėlius, kurie buvo atidavę savo gyvybę už tikėjimą, reiškia kankinius. Buvo renkamas jų kraujas, pralietas už Kristų, ir tam tikruose indeliuose pridėtas prie kapo, kad visiems būtų aišku, kaip brangios liekanos tenai ilsisi.

Pagarba del kankinių pakilo iki tam, kad buvo net laikomos šv. mišios ant jų grabų, kur vieta ir grabo išvaizda tai leido. Laikui bėgant tas paprotys laikyti šv. mišias ant kentėtojų kapų taip išsigalėjo, kad perėjo į Bažnyčios įstatymą, pagal kurį negalima laikyti šv. mišių ant tokio altoriaus, kuris neturėtų akmens bent su dviejų kentėtojų relikvijomis.

Pagarba del kentėtojų ėjo ir kita kryptimi, būtent laikyta sau už didelę garbę būti palaidotam netoli šventųjų kapų ir netik šalia bažnyčios, bet ir pačiam viduje. Žinoma, toji garbė negalėjo tekt visiems, bet tik tiems, kurie ją buvo užsielnę žymiais ir nepaprastais gerais darbais, kaip štai bažnyčių fundatoriai, žymūs ir brangūs visam kraštui asmenys: popiežiai, vyskupai, karaliai.

Bažnyčiose laidojimus trukdydavo ne kartą valstybių įstatymai, kuriais einant, nevalia buvo laidot numirėlių vidumiesty, o tik už miesto sveikatos dėliai. Tačiau tie uždraudimai nebuvo taikomi aukštiesiems asmenims. Ciecoriai Konstantinas ir Teodozijus patys pirmutiniai sulaužė tą įstatymą ir liepė palaidot save šv. Apaštalų bažnyčioje Konstantinopoly. Visi popiežiai laidojosi Romos bažnyčiose.

Šv. Augustinas Anglijos apaštalas prikalbino karalių Etelbertą pastatyti šv.

Petro ir Povilo bažnyčią už miesto sienų, kad netukdomi nei kokių įstatymų, galėtų būt abu ten palaidoti.

Šv. Ambroziejus, Mediolano vyskupas, skiria laidojimui vietą savo bažnyčioje po altorium, nes, sako, kad kunigui tinka ilsėtis ten kur yra atnašavęs šv. mišių auką.

Kad nebūtų buvę kliūčių iš pačios Bažnytinės valdžios pusės, gal greit visos bažnyčios būtų užsipildžiusios numirėlių kūnais ir vietoje būti Dievo garbės šventyklomis, būtų virtusios tikromis kapinėmis.

Štai tokio varžymo pavyzdys apie aštuntojo šimtmečio galą: "Būta labai seno papročio šiuose kraštuose dažnai laidoti mirusius bažnyčios viduje ir paversti kapinėmis vietas, kurios buvo pašvęstos Dievo garbei ir skirtos Jam atnašaut. Mūsų noras yra, kad nuo šio laiko nei vienas žmogus nebūtų laidojamas bažnyčioje, nebent padarius kaip kam išimtį iš kunigų luomo, arba pagalios ir iš pasaulionių, bet tik tokiam, kuris tikrai yra užsitarnavęs tą vietą savo dievotumu ir nepaprastais gerais darbais.

Nėra mūsų mintis, kad būtų prašalinti tie kūnai, kurie iki šiai dienai yra tenai palaidoti, bet kad jų kapai būtų įleisti giliau, arba kitokiu būdu būtų sulyginti su grindimis, kad nė vienas nebūtų regimas ant paviršiaus.

Jeigu gi visa to negalima parodyti, reikia išmest altorius ir pastatyti kita bažnyčia, kurioje žmonės galėtų tinkamai ir dievotai Dievui atnašaut, o seną vietą palikt kapinėms." Teodulfo įstatymai.

Iš to suvaržymo aiškiai matosi, kad žmonių noras laidotis bažnyčiose buvo taip didelis ir taip išsigalėjęs, kad paversdavo bažnyčias tikromis kapinėmis, reikėjo net prašalinti altorius ir statyti ki-

tas bažnyčias.

Pavyzdį tokių apleistų bažnyčių ir pavestų kapinėmis turime šandie Romos ir Paryžiaus panteonuose. Kitą syk buvo tenai bažnyčios, šiandien jau pamaldos nebelaikomos, nes yra virtusios kapinėmis—muziejais.

Šiandieniniai bažnyčios įstatymai šiaip tvarko laidojimus bažnyčiose: 1-o Niekam nevalia laidotis bažnyčioje. 2-o Išimtyt yra daromas: a) Popiežiams, b) kardinolams, c) reziduojantiems vyskupams, b) abatams (Kai kurios vienuolijos turi viršininkus išrinktus ligi gyvos galvos ir su valdžia panašia į vyskupiškąją. Toki viršininkai yra vadinami abatais), e) pralotams nullius jų bažnyčiose (Nereikia maišyti p a p r a s t u p r a l o t ų su pralotais nullius. Šie pastarieji taip vadinasi, kad jie nepriklauso nuo vyskupo, bet patys turi tarsi vyskupišką valdžią. Tokiu pralotu nullius yra Telšių vyskupas Klaipėdos kraštui), f) karališkosios kilmės asmenims.

3-o. Nevalia nieko laidot po altorium. Jeigu kūnas būtų palaidotas arba po pačiu altorium, arba taip arti, kad atstumas kūno nuo altoriaus neišneštų nė vieno metro (daugiau kaip trys pėdos) reikia kūną išnešt ir palaidot kitoje vietoje, arba nevalia laikyt šv. mišių prie tokio altoriaus.

Žinoma, čia kalbama apie kūnus tokių žmonių, kurie nėra kanonizuoti. Šventųjų kūnai gali būt po altorium, net šv. mišių nevalia laikyt, jeigu altoriuje nėra akmens bent su dviejų kankinių relikvijomis.

Viduramžio kapinės.

Tikėjimo banga pamaži slinko iš pietų į šiaurę, pasiekdama kas kart naujas tautas, toliau gyvenančias.

Misijonarius, nuvykęs į naują vietą, nerasdavo tenai nė bažnyčios, nė kapinių, nė ysa to, kas yra reikalinga krikščio-

niškame gyvenime. Pirmiausia statydavo kryžių patogioje vietoje, jeigu tik buvo galima tokioje, kuri skaitėsi šventa pagonų akyse. Tenai buvo daromi visi susirinkimai, sakomi pamokslai, laikomos šv. Mišios.

Nevisuomet pagonys ramiai priimdavo toki, kaip jie manė, jų šventos vietos išniekinimą, puldavo misijonorių ir kaip kada ir nužudydavo. Taip žuvo šv. Bonifacas, Vokiečių apaštalas, šv. Adalbertas arba Vaitiekus, Prūsų apaštalas.

Bet jeigu pagonys apsiprasdavo ir ramiai užsilaikydavo arba neišdrįsdavo pult misijonoriaus, nes su to krašto kunigaikščių ir valdovų pritarmu ir pakvietimu buvo atvykęs ir turėjo gana stiprią apsaugą, tuomet toji vieta prie kryžiaus pasidarydavo šventa vieta, kaip kokia bažnyčia. Nauji krikščionys, atsivertę iš pagonų, labai noriai apsirinkdavo sau laidojimo vietą apie tą kryžių. Misijonoriai vėl nedraudė, nes norėdavo atitraukti tikro tikėjimo išpažintojus nuo pagoniškų papročių laidojimuose ir nuo pagoniškų kapų. Tuo būdu nejučiomis toji vieta apie kryžių virsdavo kapinėmis.

Vėliau kryžiaus vietoje buvo statomos bažnyčios, bet žmonės, papratę laidotis apie kryžių, laidojosi ir toliau apie bažnyčią. Dar ir šandie rasime daugelyje vietų Vokietijoje, Šveicarijoje, Prancijoje ir kituose kraštuose, kur žemė aplink bažnyčią arba šventorius atstoja kapines; parapija nė neturi kitokių kapinių.

Turėdami visa tai prieš akis, suprasiame, iš kur yra kilęs paprotys statyt kryžius ant kapinių, kodėl statant naują bažnyčią, šventinant naujas kapines, statomas yra pirmiausia kryžius, o paskui atliekamos ir kitos apeigos. Lietuvoje iki šiol iš senų senovės buvo užsilikęs paprotys daryti procesijas prie kryžių ant kapų arba ant kryžkelių šv. Morkaus ir kryžiaus dienose.

Sielos Takai Tobulybėn.

Rašo *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

Yra pasakojama apie šv. Aloyzą, kad jis išlaikė šventame skaistume ne vien savo sąžinę ir kūną, bet taip-gi savo dvasią. Jo atmintis buvo laisva nuo nepadorių minčių. Ištiesomis savaitėmis galėdavęs melstis be jokių išsiblaškimų. O ir kitu laiku jis būdavęs it pasinėręs Dievo akyvaizdoje. Vieną kartą jisai pasakęs: „man kur kas sunkiau savo dėmesį nukreipti nuo dieviškų dalykų ir mąstyti apie kitus reikalus. Dažnai tai darydamas, tiek įpratau, jog pasidarė it prigimties dalis. Malda ir apmąstymai nėra man darbas, bet džiaugsmas.“ (Palyg. J. Janssen: Tugendschule t. 1 p. 405).

Atminties užduotis mūsų sieloje yra didelė. Negalima užleisti savo tos dvasinės jėgos, bet reikia nuolat ją lavinti, prisimenant Dievo akyvaizdą, savo luomo pareigas, neapsunkinant atminties, net dažnai pavojingais prisiminimais.

Negalime pamiršti savo svarbiausio tikslo — sielos išganymo. Ką mums padės visų kitų reikalų prisiminimai, jei pamiršime dirbti savo sielos išganymui? Šiuo atžvilgiu negali būti pasiteisinimų. Padėję į šalį tinginystę, apsideidimą, dažnai prisiminkime Dievą ir jo šventą valią. !

45. Proto Ydos.

Protingumas — yra žmogaus prigimties sąvybė. Kitų apdovanotų protu sutvėrimų reġimam pasaulyje neturime. Žmogaus protas yra žmogaus valios vadas. Reikia, kad tas vadas nebūtų aklas, nes aklas aklą toli neves. Proto akyračius galime praplėsti, pažindami naujas tiesas. Protas ieško tiesos ir vengia klaidos. Jei protas nežino kurios tiesos, jei jos nesuranta, — pasilieka nežinojime ir dažnai klaidoj.

Išganytojas patiekė visiems žmonėms die-

viškąjį tikėjimo mokslą. Jis apreiškė žmonėms naujas tiesas. Jei mes jas priimame, — protas pasidaro laisvas nuo nežinojimo ir klaidų. Išganytojas sako: „jei pasiliksime mano moksle, jūs būsite tikri mano mokytiniai, pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus.“ (Jon. 8, 31-32). Tikėjimas ir protas, — tai du žmogaus dvasiai žiburiai į laimę.

Proto nelaisvė — tai jo ydos. Jas turi daugybė žmonių; dažnai net pamaldžios sielos klaidžioja tose proto tamsybėse, ydose. Jos yra tokios:

1. **Nežinojimas**, nesupratimas ir nesistengimas pažinti savo pareigų.

Tą proto ydą turintieji asmenys dažnai suklumpa, suklysta, bet prie klaidos neprisipažins, išdidus savo nuomonės įvertinimas neleidžia jų puikybės nusilenkti. Jie nemėgsta teikiamų patarimų bei pareigų tikslesnio nurodymo. Patys-gi visiems siūlosi su savo nuomone ir patarimais, nors pakeltais klausimais nedaug benusimano.

2. **Žalungas žingeidumas** apie nereikalingus sau dalykus ir išdidus užsimojimas savo protu suprasti apreikštąsias V. Dievo paslaptis, tiesas.

Ieško, tiria įvairiausias mokslo ir gyvenimo problemas, klausimus, bet nesigilina į sau pavestą sritį. Užtat pasitaiko, jog advokatas smulkmeniškai tyrinėja anatomiją, gydytojas — architektūrą, o kunigas — ekonomiką ir panašiai.

Kiti vėl besistengdami į savo mažo proto įtalpą supilti didžiausias Dievo tiesos jūras, pasijunta prislėgti. Gerai, jei padarys proto nuolankumo Dievui aktą ir priims tikėjimu Dievo apreikštąsias tiesas; priešingai įvykus, — grėši žmogui dvasinis nuopolis, net Dievo išsivadėjimas.

Nupuolusių angelų pavyzdys vaizdžiai parodo protinio išdidumo padarinių blėdį.

Išganytojas subarė Apaštalus kuomet jie paklausė: „Viešpatie, ar šiuo laiku tu sugrą-

žinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ir valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžia." (Apd. 1, 6-7).

3. U ž š i k i r t i m a s savo n u o m o n ė j e, nors protingų žmonių būtų visai kitokia nuomonė tuo pat klausimu.

Tą ydą turėjo šv. Tomas Apaštalas, kol Išganytojas nepriverė jo pakeisti savo nuomonės: „Kiti mokytiniai jam sakė. Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatysiu jo rankose vynių perdurimų, neįdėsiu savo piršto į vynių vietą ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu" (Jon. 20, 25). Praėjo aštuonios dienos, pasirodė vėl prisikėlusis Išganytojas ir paliepė Tomui: „Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis, bet tikintis" (Jon. 20, 27).

Išdidus nenori nusileisti savo nuomonėje; kick gali, prieštarauja net savo vyresniesiems.

4. S k u b o t a s, nesusivaldantis kitų žmonių t e i s i m a s bei nepamatuoti įtarinėjimais.

Išdidus žmogus nėra gailėstingas nei teisingas. Greit užsigauna ir parodo daug nepriekankumo kitiems. Išganytojas pamokė visus, sakdamas: „neteiskite, kaip akims rodosi, bet darykite, teisingą teismą" (Jon. 7, 24).

Parisiejus Simonas pasikvietė kartą Išganytoją pas save valgyti. Tuo įvykiu pasinaudojo vieša nusidėjėlė moteriškė, kad atgailojus savo nuodėmės prie Jėzaus kojų. Bet parisiejus tuojau įtarė. Jis taip manė savo širdyje: „jei šitas būtų pranašas, juk žinotų, kas ir koki yra moteriškė, kuri prisiliečia jo, nes ji nusidėjėlė." (Luk. 7, 39).

Tą jo nepamatuotą įtarimą Išganytojas paėikė, parodydamas, jog jisai skaito ir žino paties parisiejaus mintis.

5. S u k t o j i p o l i t i k a, arba sugedusio pasaulio išmintis, tiesos paslėpimas.

Erodas išklausinėjo išminčių apie stebėtiną žvaigždę, kuri juos atvedė Jeruzalėn, patyrė iš Šv. Rašto žinovų, jog pasaulio Atpirkėjas turi gimti Betliejū, ir nors savo širdyje nu-

tarė nužudyti Dieviškąjį Kūdikelį, siunčia išminčius į Betliejų, sakdamas: „eikite ir rūpestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinau jį." (Mat. 2, 8). Visi pasaulio sukėčiai eina Erodo pėdomis: slepia tiesą.

Šios visos proto ydos veda žmogų į klaidas, į liguistus minties nukrypimus. Kadangi žmogus yra atsakomingas už minėtas proto ydas, nesistengdamas pagilinti, ar sutvarkyti savo protą, jis kaltas yra, nors netiesioginiai, ir už padaromas klaidas.

Jeigu apsileidęs chirurgas imtų daryti sau nepažįstamą operaciją, beregint padarytų gyvybei pavojingų klaidų ir tikrai jisai būtų atsakomingas už savo nežinojimą.

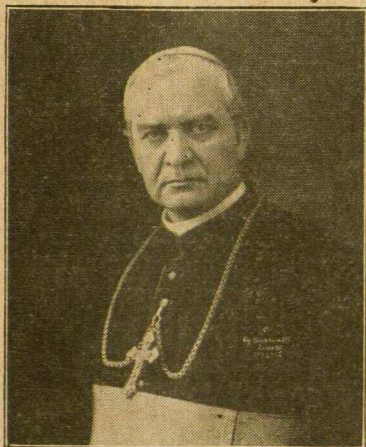
Dangų pasiekt yra didesnis darbas, negu padaryt sėkmingą operaciją. Galime pažinti visas savo tikybinės pareigas, galime pagilinti savo išmintį, galime gauti V. Dievo gausios pagalbos kelionėj į dangų — jei tik panorėsimė paruošti savo sielą Dievo malonėms, todėl ją tobulinkime ir ruoškime, apvalydami savo protą nuo ydų ir klaidų.

(Bus daugiau).

Dialogas.

Seirijų Juozas.

A. A. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus
(1871—1927) atminties pagerbimui.

(Kalba vaikas su motina)

V A I K A S .

Pasakykite man, mamyte,
Kodėl gaudžia taip varpai?
Kodėl traukia Kauno linkui
Didžios minios — kunigai?

* * *

Kodėl taip visi nuliūde,
Užsimastę kažin ko?
Aš klasau, žiūriu, galvoju
Ir suprast negaliu to.

* * *

M O T I N A .

Paklausyk manęs, vaikeli,
Ne vien Kauno tik varpai, —
Bet visoj Tėvynėj mūsų
Šiandien girdimi verksmai.

* * *

Arkivyskupas mūs mirė,
Didžio proto ir doros,
Jį visi mylėjo, gerbė
Be skirtumo... pažiūros.

V A I K A S .

Ar labai visi mylėjo?
Kaip jisai vadinasi?
O ką gero jis padarė?
Kur jis gimė ir kada?

* * *

M O T I N A .

Gimė Orinų kaimely,
Bet neatmenu kada, (1871)
Matulevičius vadinos.
Gera darė visada.

* * *

Jaunas būdamas įvargio,
Karštai mokslą numylėjo
Tapo kunigas, — mokino
Ir vėl mokytis nuėjo.

* * *

Akademią pabaigęs,
Ten mokino jis kitus,
Iš to mokslo visi sėmė
Labai didelius vaisius.

* * *

Marijonų Vienuoliją
Jis ten būnant atgaivino
Caro draudžiama tai buvo
Gal mirtim net jam grąsino.

* * *

To nepaisė mūs velionis
Darbą sąžiningai varė;
Pirmą jis novicijatą
Šveicarijoj atidarė.

* * *

Iš ten karui pasibaigus,
Kuomet sostas caro griuvo,
Paminėtas novicjatas
Marijampolėj vestas buvo.

* * *

Iš jo skaitlius Marijonų
Nuolat didintis pradėjo
Dievas laimino tam darbui...
Augo, platinos, žydėjo.

V A I K A S .

Kam vienuoliai reikalingi?
Ką-gi jie mums gero daro?
Ar jie aria ar akėja?...
Gal per nieką laiką varo?..

* * *

M O T I N A .

Taip, vaikeli, tie vienuoliai
Ne tik aria ir akėja,
Bet ir sėklą prakilniausia
Širdyse žmonių jie sėja.

* * *

Jų dirva, — tai žmonių širdys
Ir galingas žmonių protas.
Grūdas — tai tikrasis mokslas,
Dievo meile apšarvuotas.

* * *

Jeigu dirvoj, ar širdyje
Niekas dirbti nenorėtų, —
Vienos piktžolės ir usnys
Ten vien skleistusi, — derėtų.

* * *

V A I K A S .

Suprantu dabar, mamyte,
Kad tas darbas yr naudingas;
Bet tą darbą kad atlikus
Didis mokslas reikalingas.

* * *

M O T I N A .

Taip, vaikeli, — reikalingas,
Nes jei aklas aklą vestų,
Tai netrukus jie abudu
Grovy lengvai galą rastų...

* * *

Mūs tėveliai marijonai
Tai begalo šviesūs žmonės.
Jie tam tikslui baigia mokslus,
Dievo džiaugiasi malone.

* * *

V A I K A S .

Vai kad būčiau aš didesnis
Tuoju prie jų prisirašyčiau
Ir aš nuolat, kaip jie veikčiau
Ir kitus noriai mokyčiau.

* * *

M O T I N A .

Aš džiaugiuos, vaikeli mielas,
Iš kilnaus to palankumo
Tokius vaikučius jie myli
Del širdučių jų gražumo.

* * *

Vaikučius gerai auklėja,
Jiems gimnaziją net turi,
Rūpestingai jų širdutes
Nuo mažens net jau prižiūri.

* * *

Kas ko nori ten mokinas;
Prie ko turi pašaukimą
Pats sau gali mokslą rinkti
Prie to jį tėvai gamina.

* * *

V A I K A S .

Mama, mūs tetos Jonukas
Labai geras ir maldingas
Jei vienuoliu tapt galėtų,
Ar nebūtų jiems naudingas?

* * *

M O T I N A .

Kodėl ne, vaikeli mielas,
Jei turėtų pašaukimą
Taptų broliuku — vienuoliu:
Dorą vyrą noriai ima.

* * *

V A I K A S .

Ir ką veikia ten broliukai?..
Ar tik meldžias nuolatos?

* * *

M O T I N A .

Viską daro kas tik reikia,
Bet negal būt be maldos.
Malda pradeda jie dieną,
Su malda prie darbo stoja,
Už tad Dievas juos ir myli,
Angelai Sargai daboja.

* * *

Pirm nei kūną pamaitina
Eina jie prie DIEVO STALO,
Artinas gaut maistą sielai.
Elgtis taip visi privalo...

* * *

Jie neieško šiam pasauly
Turtų nei žmonių garbės,
Už panieką žemės laimės
Dievą amžinai regės.

* * *

Taip tėvai, kaip ir broliukai
Stengias Dievui vien patikti
Nes visvien turtus didžiausius
Žmogus mirdams tur palikti.

* * *

V A I K A S .

Vai myliu, myliu vienuolius,
Myliu Tėvus, broliukus
Ir tikiuos, jog Arkivyskups
Tikrai šventas greitai bus...

* * *

Kiek tai gero jis padarė,
Kiek jie gero padarys
Tą mums aiškiai greit parodys
Artimiausia ateitis.

* * *

M O T I N A .

Bet ne tik čia Lietuvoje,
Net Amerikoj plačioje
Smarkiai Marijonai veikia
Mokslo jie vadus augina.

* * *

V A I K A S .

(Su nusistebėjimu)

Ir Amerikoj mokina?
* * *

M O T I N A .

Ir Amerikoj mokina,
Ten net didvyrius gamina,
Ten kolegiją jie stato
Nes mūs pražūtį pramato...

* * *

V A I K A S .

Ar ir ten kaip Lietuvoje
Bolševizmo yr pavojų?
* * *

M O T I N A .

Ten jie gali ištautėti
Lietuvos išsižadėti.
* * *

V A I K A S .

Bet ir dirba tie tėveliai,
Visi dirbą išsijuosę;
Ir prie darbo net broleliai
Rimtai yra pasiruosę.

* * *

M O T I N A .

Dirba, meldžias prie Aukščiausio.
Laikraščius kelis net leidžia.
Ir ką randa prakilniausio
Tarpe brolių noriai skleidžia.

* * *

Ir su misijoms važiuoja
Moko žmones jie šventumo,
Kaip valdyti jausmus, valią
Kaip ją lenkt prie nuolankumo.

* * *

V A I K A S .

Bet-gi kokią Tėvai naudą
Ar broliukai iš to turi?
* * *

M O T I N A .

Mielasis vaikelis mano,
Savo pelno jie nežiūri...
* * *

V A I K A S .

Vis-gi už taip sunkų darbą
Nuo žmonių bent kiek jie gauna?..
* * *

M O T I N A .

Taip, bet visa savo pelną
Žmonių naudai jie vėl krūna.
* * *

Ar matai tad, sūnau mielas,
Kaip gražus jų pašaukimas.
Todėl, aišku, kodėl šiandien
Tokis didis nuliūdimas.

* * *

Mirė TĒVŲ Įsteigėjas,
Mirė mūsų — geradėjas;
Mirė didis mokslo vyras,
Mirė daug vargų datyres.

* * *

Jo darbų vien tik dalelę
Apsakyti man pavyko,
Jie nežus, nes juos plėtoti
Marijonai pasiliko...

Katalikų Pasaulys.

Katalikai Rumunijoje.

Po pasaulio karo su virš dešimts metų Rumunijos katalikai pergyveno sunkius laikus. Rumuniją valdė liberalų partija. Katalikai buvo persekiojami. Daug kur net pamaldos jiems buvo varžomos. Rumunijoje oficialis tikėjimas yra stačiatikių tikėjimas, artimas žinomai rusų pravoslavijai. Tad Rumunijoje pirm visako ir buvo statoma stačiatikybė.

Laikai keitės. Liberalų valdžia sugriauta. Valstybės priešaky iškilo rumunų valstiečių partija. Vyriausiuoju šios partijos vadu yra Julius Maniu, katalikas. Jis yra ministriu pirmininku. Net grįžus sostan karaliūnui Karoliui šis ministeris pirmininkas paliktas savo vietoje, nes visoje šaly nesurasta tinkamesnio ir teisingesnio žmogaus.

Kada valstiečių partija pradėjo vyrauti, tuojaus palengvėjo katalikams. Ministeris pirmininkas Maniu paskelbė, kad Rumunijoje visi tikėjimai naudojami visiškai laisve, kad stačiatikybė negali turėti pirmenybės, nei ypatingų privilegijų.

Nesenai Transylvanijos katalikai nepaprastai iškilmingai minėjo vienos savo Alba Julia mokyklos 350 metų sukaktuves. Įvyko iškilmingos pamaldos, į kurias buvo atvykę nemažas buvusių tos mokyklos mokinių skaičius.

Sakomą mokyklą įkūrė 1580 metais Transylvanijos kunigaikštis Steponas Batory (paskiau jis buvo Lenkijos karalius). Tais laikais katalikiška mokykla — gimnazija ten buvo labai reikalinga, ypač atsispirti rusų pravoslavijos spaudimui.

Per 350 metų šioje mokykloje lavinosi nemažas skaičius vengrų, rumunų ir vokiečių jaunimo. Iš jų daugelis paskiau paliko gerai ir įžymiais katalikų vadais ir darbuotojais.

Tos rūšies katalikų iškilmės Rumunijos valdomoje Transylvanijoje nebūtų buvę galimos, jei Rumunijos valdžios priešaky būtų buvę liberalai. Kad katalikai įgijo laisvę, yra Juliaus Maniu nuopelnas.

Marijonų Misijos Amerikoje.

Prieškalėdiniame sezone Tėvai Marijonai yra apsiėmę laikyti Misijas šiose parapijose:

1. Šv. Panelės Gimimo par. Marquette Park, Chicago, Ill. nuo rugsėjo 7 d. iki 15.
2. Mount Carmel, Pa. nuo 29 rugsėjo iki spalio 12 d.
3. Frackville, Pa. nuo 13 spalio iki 26 spalio d.
4. Aušros Vartų par. West Side, Chicago, Ill. nuo 1 lapkričio iki 9 lapkričio d.
5. Rockford, Ill. no 1 lapkričio iki 9 d.
6. Shenandoah, Pa. nuo 10 lapkričio iki 23 lapkr. d.
7. Pittsburgh, Pa. S. S. nuo 28 iki 30 lapkr. d.
8. Mahanoy City, Pa. nuo 1 gruodžio iki 14 gruodžio d.
9. South Chicago, Ill. nuo 1 gruodžio iki 7 gruodžio d.
10. St. Clair, Pa. nuo 15 iki 21 gruodžio d.

Nepažymėtos dienos yra laisvos. Prašytume gerb. klebonų, kurie norėtų tose dienose turėti pas save Marijonų misijas, kreiptis šiuo adresu: Marian Fathers, 2336 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Pokalėdiniame žiemos Misijų sezone yra numatytos Misijos Brooklyne, Pittstone, Detrote, Elizabethport, N. J. ir kitur, bet maršrutas nėra galutinai nustatytas. Kas dar norėtų tame sezone pas save Misijas daryti, prašome, ilgai nelaukus, pranešti mums nurodytu adresu.

Tėvai Marijonai.

MUSŲ DARBAI

ARIJONŲ Kolegijos Remėjų Seimas įvyks gruodžio 7 d. Aušros Vartų parapijos svetainėje. Jisai bus labai nepaprastas. Artinamės prie Lietuvos Kolegijos įkurimo, kuri galėtų priimti 150—200 auklėtinių, būsimų išėivijos vadų. Daromi prirengiamieji žygiai, ruošiami mokytojai, auginamas Kolegijos Fondas, buriamos jėgos. Nors sunkiai, bet iriamės pirmyn. Buvo manoma pernai rudenyje kaip šiais metais įkurti viešąją Lietuvos Kolegiją. Bet šie metai pasitaikė gana sunkūs visiems. Dėjome gana pastangų, kad padidinus Fondą. Jis padidėjo. Bet toli gražu iki reikiamo aukštumo.

Kurie žmonės, pavyzdin, prisidėjo prie savo parapijų kurimo, kurie nuo pat pradžios kolonijose darbovosi, gerai žino, jog vienos parapijos mokyklos pastatymas kartu su bažnyčia kainavo parapijai 150,000 dol. ir daugiau. O paruošti erdvią, gerą moderniškai įrengtą Kolegiją su bendrabūčiu auklėtiniams, ir reikalingais namais mokytojams, patarnautojams, — duodant tinkamą Kolegijai koplyčią ir salę, — be 200,000 sunku padaryti, bet reikės stengtis padaryti. Kol kas Kolegijos Fondas per mažas, kad tuoj pradėjus statyti. Bet reikės būtinai surasti būdai, kad Fondą padidinus. Kas metai tikrai teks prie Kolegijos užlaikymo nemaža pinigų pridėti, tad užtrauktinoji skola gali Kolegiją priversti į nepageidaujamą būklę.

Visi subruskit. Ruoškitės prie Seimo. Gaminkite įnešimus, sumanymus. Eikim statyti lietuvystės pilį.

Kolegijos Remėjai:

Ona Urbonienė Luzerne, Pa.	3.00
Dom. Wisevičienė Lowell, Mass. ..	3.00
Westsidietė N. N. Chicago, Ill. ..	2.00

Ona Ragaišienė Springfield, Ill. ..	2.00
Jonas Smilgius Chicago, Ill.	5.00
Antan. Vaitkevičienė Argo, Ill. ..	5.00
Mag. Balčiūnienė Bridgewater, Mass.	3.00
Agnė Paulauskaitė Little Falls, N. Y.	3.00
J. ir M. Bagdonai Rockford, Ill. ..	3.00
Vlad. Šimutulskis Cicero, Ill.	3.00
Petras Karosas Nashua, N. H. ..	2.00
A. Služas Chicago, Ill.	3.00
Ona Jakutis Brighton, Mass.	3.00
A. Zautrus Nashua, N. H.	3.00
Paul. Grigienė Nashua, N. H. ..	3.00
Vikt. Petruškienė Waukegan, Ill.	3.00
Marė Babrauskienė Westfield, Mass.	3.00
M. Dapsienė Plainfield, Conn. ..	3.00
M. Pakulienė Brooklyn, Conn. ..	3.00
Ant. Vyšniauskas Wyoming, Pa.	3.00
K. Sienulis Phila., Pa.	3.00
Magd. Kaminskienė Chicago, Ill.	3.00
Ieva Jakonienė Chester, Pa.	3.00
Barb. Naujokienė Chicago, Ill. ..	7.00
J. Šaulinskis Ladd, Ill.	3.00
Sch. Šmigelskienė S. Boston, Mass.	3.00
Barb. Lindžienė Chicago, Ill.	3.50
Uršulė Vosyliūtė Worcester, Mass.	5.00
O. Lipienė Cambridge, Mass. ..	3.00
Rozal. Vitonienė Cleveland, Ohio	3.00
Elena Martinaitienė Chicago, Ill.	5.00
Kun. S. Bystrais Dayton, Ohio ..	3.00
Fiomena Rakašiūtė Chicago, Ill. ..	3.00
Motiejus Adomaitis Chicago, Ill.	3.00
Vinc. Staliulionis Worcester, Mass.	5.00
Ant. Fabijonas Chicago, Ill.	3.00
Ag. Zmuidinienė Waterbury, Conn.	3.00
Barb. Mockaitė Racine, Wis. ..	3.00
Elz. Urbelis S. Boston, Mass. ..	3.00
Rožė Linkienė Shenandoah, Pa. ...	3.00
Gikis Juozas Chicago, Ill.	5.00
Mon. Petrauskas Chicago, Ill.	3.00
A. Bingler Yonkers, N. Y.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

Philadelphia, Pa.

Šv. Kazimiero liet. parapijoj įvyko nelaimė. Birželio mėn. sudegė bažnyčia. Buvo manoma statyti naują, bet siaučiantis nedarbas trukdo. Apdraudos kompanijos iškarto siūlė vos \$14,900.00. Dabar jau duoda \$32,000.00. Rugp. 24 d. parapijos sueiga nutarė pasitenkinti siūlomu atlyginimu ir pataisyti sudegusią bažnyčią. Išrinkta 8 vyrai, kurie savo patarimais pagelbės gerb. kleb. kun. J. Kaulakiui. Drąsiai ir gyvai pradėję darbą, greit galėsime garbinti V. Dievą savoje bažnyčioje.
K. Papartis.

Lawrence, Mass.

Šiais 1930 — Vytauto Didžiojo — metais lawrenciečiai pasižymėjo nepaprasta dvasia. Vadovaujant gerb. klebonui kun. Pr. M. Juriui sudėjo daug pinigų ir įrengė vidų naujos bažnyčios. Dabar rengiasi prie pašventinimo Šv. Panciškaus parap. naujos bažnyčios. Skubiai statomi trys nauji altoriai. Dedama nauji suolai; įdedami vargonai. Viskas bus įrengta iki spalio mėn. Bažnyčios šventinimo iškilmės įvyks (Columbus Day) spalio 13 d. 10 val. ryte.

Gerb. klebonas kun. Pr. M. Juras kviečia ir kitų kolonijų draugijas bei paviečius asmenis dalyvauti tose iškilmėse.

Šv. Tėvas laimina Federaciją.

NEWARK, N. J. Vietinis vyskupas J. E. Walsh iš S. Orange, N. J. gavo iš Romos tokią telegramą: "Holy Father grants your request and bestows blessing on members of Lithuanian Catholic Federation"

Cardinale Pacelli 1128 A."

Tas parodo, kaip šv. Tėvas rūpinasi visų reikalais ir kaip jam patinka Lietuvių Katalikų Federacijos veikmas A-

merikoje. Šv. Tėvas laimina visus Federacijos narius.

Būtų gera, kad visų kolonijų draugijos susiburtų kaip viena po Federacijos vėliava. Negali dabar niekas abejoti, kad Federacija yra Šv. Tėvo pripažinta už Lietuvių Katalikų visus vieninančią organizaciją.

New York, N. Y.

New Yorko ir Brooklyno miestų lietuviai sujudę. Riša keletą problemų ir negali tinkamai išrišti. Visi jaučia didelį reikalą turėti lietuvių katalikišką laikraštį pas save. Bet tai sunkiai įgyvendinama. Ar nevertėtų tartis su esamais laikraščiais, pav. "Draugu," ar kitais kad jie įsteigtų ten savo skyrių.

Kitas klausimas, tai kas laimės rungtynės rugsėjo 25 d. Yankee Stadijume: ar Sharkis—Žukauskas, kuriam garantavo \$100,000 pelno už kumštynes, ar Viktoras Campolo, Pietų Amerikos stipruolis. Kaip nebūtų, bet lietuviai juda.

Lietuvis.

Wilkes Barre, Pa.

Rugsėjo 1 d. įvyko 17-toji Lietuvių Diena. Nepaisant smulkiai dvelkiančio lietaus į iškilmes suvažiavo daugiau 10,000 žmonių. Dalyvavo daug kunigų. Susirinko parinktiniausi žmonės iš viso Wyoming klonio. Atvyko svečių net iš tolimų vietų: New York, New Jersey ir iš kitur. Visų nuotaika buvo gera. Tėvas Alfonsas per pamokslą atsisveikino su Elmhursto vienuolynu ir našlaitnamiu, nes į jo vietą ateisias naujas tų įstaigų vedėjas. Graudu darėsi.

Užtat visi stengėsi parodyti savo prisidėjimu, auka prie našlaitnamio užlaidymo, kuris yra Elmhurst, Pa., Prikryžuotojo Jėzaus Seserų Vienuolijos žinioje.
Svečias.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kodėl mūsų amžiuje nedaug yra pašaukimų į vienuolinį gyvenimą? K. Pečkis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Mūsų laikais yra gana daug pašaukimų į vienuolinį gyvenimą, bet galėtų būti daugiau. Didžiausia kliūtis jaunimui stojant į pasirinktą vienuolyną, — tai atsižadėjimas savo valios; klusnumo ir neturto pasiėmimas. Į pinigą ir į džiaugsmą tikinti visuomenė negali duoti gražių vaisių. Bet ir Amerikoje ir Lietuvoje karštesnės širdys veržiasi į naują gyvenimą. Taip Marijonai Lietuvoje per Žolinę padaugėjo naujais nariais. J. E. arkiv. P. Karevičius priėmė 33 jaunuolių — brolių Marijonų įžadus. Taip-gi ištojo į Marijonų Naujokyną tą pat dieną 16 naujų kandidatų. Per Sumą J. E. arkivyskupas P. Karevičius suteikė šešioms Marijonams klierikams mažesnius šventimus. Tai būsimieji Marijonai kunigai. Taigi yra drąsulių ir pasišventelių.

KLAUSIMAS. Aš paeinu iš Sasnavos par. bet jau ilgai gyvenu Amerikoje ir nežinau, kas dedasi giminėj parapijoje. Ar jau turi Sasnava naują bažnyčią, ar dar tik mano statyti?

P. Kudulis, Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. Sasnavoje, Marijampolės apskr., jau yra pastatyta nauja mūro bažnyčia. Tai vis daugiausia gerb. klebono kun. St. Česnos pasidarbavimu. Jam gana daug pagelbėjo paskutniais metais kun. J. Rugys. Dabar statomas dailus bokštas. Pinigų jiems stoka. Ūkininkai mažai turi litų. Javai pigūs, tad ir statyba sunki. Jeigu Tamsta ir kiti Sasnaviečiai parinkę pasiūstumėt savo giminės parapijai kiek aukų, ir gerb. klebonas ir visi Sasnavos parapijonai būtų dėkingi. Adresas. J. M. Kun. St. Česna, Sasnavos par. klebonas, Marijampolės

apskr. Lietuva — Europe.

KLAUSIMAS. Mūsų bažnyčioje buvo primicijos, t. y. naujas kunigas laikė pirmasias Mišias. Ar yra kokie ypatingi atlydai už tas Mišias, ar tik taip žmonės šneka? J. Kupstienė "Laivo" Skaityt.

ATSAKYMAS. Taip, yra suteikti atlydai ir kunigui, ir jo tėvams, ir jo giminėms, ir visiems klausantiems jo pirmųjų Mišių.

Kunigas, kunigo tėvai ir giminės iki 3 eilei tą dieną, jei yra buvę išpažinties, priėmę Komuniją ir pasimeldę Šv. Tėvo intencija, gauna pilnus, t. y. visuotinus atlydus. Visi kiti, kurie dalyvauja primicijose, jei tik yra Dievo malonės stovyje ir pasimeldžia Šv. Tėvo intencija, gauna 7 metų ir 7 gavėnių atlydus. Tokias malones už dalyvavimą primicijose yra suteikęs Šv. Tėvas Leonas XIII, sausio 16 d. 1866 m.

KLAUSIMAS. Pabaigoje Misijų Tėvai Marijonai suteikia Šv. Tėvo palaiminimą. Ką tai reiškia ir kokias malones gauna žmonės? L. Nor-nė, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Šv. Tėvas teikdavo seniau pats vienas tuos savo iškilmingus palaiminimus didesnėse šventėse atvykusiems meldžionims Romoje. Nuo 1870 metų Popiežius suteikė galybę kai kuriems kunigams, misijonieriams teikti Apaštalinį palaiminimą kituose miestuose. Po Misijų ar rekolekcijų suteikia misijonieriai tą Šv. Tėvo palaiminimą. Jis yra ypatingas tuo, kad atlydams įgyti gana yra būti Dievo malonėje. Nėra reikalaujama kitų sąlygų, nors patariama pasimelsti Šv. Tėvo intencija ir priimti sakramentus. Atlydai yra visuotiniai. Jie suteikiami, žegnojant su kryžium žmones. (Acta Ap. S. III, 241).

LIETUVOS ŽINIUS

*Rugpjūčio 15 d. kasmetinė Vytauto
Didžiojo šventė.*

Panevėžio Vyskupijoje veikia Vytauto D. katalikiškųjų mokyklų fondas su privaloma rinkliava 15 rugpjūčio dieną. Panevėžio vyskupijos dekanų konferencijoje nutarta toje šventėje kasmet visose Vyskupijos bažnyčiose minėti Vytautą, kaip Lietuvos katalikintoją—švietėją, žmonėms aiškinti katalikiškos mokyklos reikšmę bei reikalą ir atsidėjus daryti rinkliavas minėtam fondui.

Geležinkelio tiesimo darbai.

Naujo geležinkelio nuo Telšių tiesimo darbai jau eina gana smarkiai. Dirba daugiau kaip 200 darbininkų. Daug darbininkų su arkliais ir tam tikrais vežimais žemėms vežti yra net nuo Utenos. Apie Telšius tiesimo darbai labai sunkūs, nes labai kalnuotos vietos. Vienur reikia kasti kalvas, kitur — pilti pylimus, statyti tiltus, kasti vandeniui nuleisti griovius. Mažesnius kalnelius lygina darbininkai kastuvais, o didesnius kasama tam tikra kalnams kasti mašina.

*Eltos pranešimas per Lietuvos Atstovybę
Washingtonė.*

Lietuvos Telegrafinė Agentūra ELTA praneša Lietuvos Pasiuntinybei Washingtonė telegrama iš rugpjūčio 23 d. sekantių papildomų žinių:

“Tardymas del atentato (pasikepinimo ant gyvybės) prieš pulkininką Rusteiką nustatė kai kurių asmenų bendrumą. Sąryšy su tuo, galimo suokalbčio išaiškinimui, padaryta 22 nužiūrėtinų asmenų suėmimai. Užpuolikai ir jų sėbrai bus karo teismo viešai teisiami. Skleidžiamieji gandai, būk Lietuvoje esąs samokslas, būk sąryšy su tuom krašte kyla neramumai, kuriems nuslopinti vyriausybė būk griebiasi ypatingų priemo-

nių, yra prasimanymas. Lietuvoje viškas ramu.”

Išvengė didelės nelaimės.

Atostogaujantieji Palangoje prel. Maironis-Mačiulis, kun. Vaitkus, prof. St. Šalkauskis su žmona, dr. K. Jokantas su žmona, dr. Pr. Raulinaitis su žmona ir sūneliu, dir. Dulskis su žmona, dviem dukterims ir sūneliu, Galdikienė ir dr. Leimonas liepos 26 d. važiuodami autobusu ir pervaziuodami geležinkelio liniją ties Kretinga pakliuvo po beinančiu traukiniu. Reikėjo tik kelių sekundžių, kad būt visa sutriuškinta. Laimei autobusas dar spėjo prasprukti iš po garvežio panosės ir tuo išvengta važiuojančių nelaimės. Mat, ties Kretinga keliui užtvaros, kuri galima būtų uždaryti traukiniui einant, nėra. “R.”

NUOŠIRDUS AČIŪ.

MARIAN HILLS, ILL. — Visiems, kurie “Auburn” automobilio išleidimo reikale pasidarbavo ar parėmė, tariu širdingiausia ačiū. Tegul Visagalis, kuris mato visų Jūsų gražius norus, visiems šinteriškai atlyginaj

Automobilius teko poniai O. Aleknavičienei iš Port Carbon, Pa. Jos numeris buvo 130164.

Su giliausia pagarba ir širdingiausiu dėkingumu.

Kun. Mačiulionis, M. I. C.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŪ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.